

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: R. M., narozený X, st. příslušnost Moldavsko,
v ČR bytem X,
zastoupený JUDr. Petrem Novotným, advokátem, se sídlem
Archangelská 1568/1, 100 00 Praha,

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem
Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 22. 10. 2025 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2025, č. j. OAM-953/ZA-ZA11-ZA01-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou naříkaným rozhodnutím ze dne 18. 9. 2025, č. j. OAM-953/ZA-ZA11-ZA01-2025 žalovaný rozhodl o opakované žádosti žalobce ze dne 26. 8. 2025 tak, že je nepřipustná dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**), a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil dle § 25 písm. i) téhož zákona.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

II.

Žaloba

2. Na úvod žaloby uvedl žalobce následující. Žalobce se bojí návratu do své vlasti z důvodu panující katastrofální ekonomické situace, zvýšení počtu vražd a absence bezpečnosti pro civilní obyvatelstvo, a to i s ohledem na poslední politický vývoj, kdy je Moldavská republika (dále jen **Moldavsko**) bezprostředně ohrožená země v důsledku přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu. Žalobce poukázal na situaci v Podněstří, kde je situace podobná jako na Ukrajině, když se dá očekávat zhoršení bezpečnostní situace. Žalobce upozornil, že v proruském Podněstří došlo během přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu na střelbu z granátometů, když série explozí otřásla ministerstvem státní bezpečnosti v hlavním městě moldavského separatistického regionu Podněstří. Žalobce poukázal i na další incidenty, kdy dvě exploze vyřadily z provozu dvojici rozhlasových vysílačů v Podněstří. Dále žalobce namítal, že žalovaný nepostupoval při vydání napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem, neboť měl vést meritorní řízení a v jeho rámci posoudit žalobcem prezentované důvody podané žádosti o mezinárodní ochranu, a to s ohledem na skutečnost, že vyšly najevo nové, zásadní skutečnosti, jež nebyly předmětem zkoumání v předchozím pravomocně ukončeném řízení, a jež v kombinaci s již dříve známými okolnostmi odůvodňovaly udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně udělení doplňkové ochrany žalobci podle § 14 a zákona o azylu. V tomto směru shledal žalobce porušení ustanovení § 3 a § 50 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť je přesvědčen, že pokud by žalovaný zjistil řádně stav věci a opatřil si dostatečné podklady pro své rozhodnutí, jež potvrzují tvrzení žalobce uvedená v podané žádosti, pak by musel rozhodnout o udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, neboť žalobcem prezentované skutečnosti důvodně svědčí o tom, že po návratu do vlasti bude reálně ohrožen na svém životě. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného

3. Ve vyjádření k žalobě ze dne 11. 11. 2025 žalovaný popřel oprávněnost žaloby a nesouhlasil s ní. Dle žalovaného námitky žalobce neprokazují, že by porušil některá ustanovení správního řádu či zákona o azylu a následně vydal nezákonné či nedostatečně odůvodněné rozhodnutí. Žalovaný trvá na správnosti vydaného rozhodnutí, neboť dle jeho názoru zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí. Žalovaný konstatoval, že žalobce žádá o mezinárodní ochranu pouze z obavy odvedení do války na Ukrajině a z důvodu zlepšení své finanční situace na území ČR. Žalovaný neshledal žádný důvod pro udělení mezinárodní ochrany, jelikož obavy z odvedení do války nejsou relevantní, stejně jako přelití válečného konfliktu z Ukrajiny do Moldavska. Žalovaný dále uvedl, že oblast Podněstří není oficiálně válečnou zónou a v Moldavsku mimo tuto oblast je bezpečnostní situace stabilní. Mezinárodní zprávy (např. Ministerstva zahraničí ČR, UNHCR či EASO) dlouhodobě potvrzují, že v Moldavsku, zejména v Podněstří, nedochází k ozbrojeným konfliktům ani k plošnému porušování lidských práv. Zároveň poukázal na to, že žalobce nepochází z oblasti Podněstří, ale z jiné části Moldavska, a proto se jeho obavy týkají pouze hypotetické hrozby, nikoli reálného rizika v místě jeho bydliště. Obecné obavy z možné eskalace konfliktu nejsou samy

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

o sobě důvodem pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 nebo § 14a zákona o azylu. Z uvedeného plyne, že žalobcovy obavy nejsou odůvodněné individuálními okolnostmi, ale pouze subjektivním pocitem nejistoty v souvislosti s geopolitickou situací v regionu. Takové důvody nemohou zakládat nárok na mezinárodní ochranu. Žalovaný posoudil důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany a následně provedl srovnání s tvrzeními, která učinil žalobce v rámci předchozího správního řízení ve věci mezinárodní ochrany. Po posouzení důvodů uvedených při podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany konstatoval, že žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost, která by prokázala podstatnou změnu okolností jeho případu a ani žalovaný neshledal žádnou skutečnost za pádný důvod, na základě které by změnil své rozhodnutí či měl jen důvod příslušné správní řízení opakovat. Pokud jde o námitku žalobce, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, sděluje k tomu žalovaný, že je to právě žalobce, kdo má v řízení o mezinárodní ochranu povinnost tvrzení. Žalovaný byl toho názoru, že proto, aby žalobce mohl tuto svou povinnost splnit, učinil maximum. Dále byla žalobci dána možnost se seznámit, vyjádřit se a doplnit nashromážděné podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobce se k seznámení s podklady dostavil, k ničemu se však nechtěl vyjádřit, nic nechtěl doplnit, ani nic nedoložil. Žalovaný je přesvědčen, že dostatečně zjistil skutkový stav, který mu umožňoval vydat ve věci rozhodnutí, pro toto rozhodnutí si opatřil dostatečně aktuální informace o zemi původu. Z výše uvedených důvodů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.).
5. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť byly pro takový postup splněny podmínky dle § 51 odst. 1 s.ř.s.

V.

Rozhodnutí soudu

6. Žaloba je nedůvodná.
7. Ze správního spisu má soud za prokázané, že v případě žalobce se skutečně jedná o opakovanou žádost dle § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, neboť se v jeho případě jedná již o druhou žádost.
8. Dále má soud ze správního spisu za prokázané, že první žádost žalobce na území ČR je datována ke dni 6. 12. 2024. Za důvod podání žádosti tehdy žalobce označil obecně nepříznivý stav v Moldavsku, s tím, že v ČR se mu líbí. Také sdělil, že je v Moldavsku špatně placená práce, v řízení poté poukázal na neutěšenou bezpečnostní situaci v Moldavsku a obavu z dopadu ukrajinsko-ruského konfliktu na život v Moldavsku. Řízení o žádosti bylo skončeno rozhodnutím ze dne 9. 1. 2025, č. j. OAM-1644/ZA-ZA11-2024 (PM 23. 1. 2025), jímž byla žádost žalobce zamítnuta jako zjevně nedůvodná. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který ji rozsudkem ze dne 11. 6. 2025, č. j. 33 Az 3/2025-30 zamítl. Proti uvedenému rozsudku podal žadatel kasační stížnost, kterou NSS usnesením ze dne 29. 7. 2025, č. j. 1 Azs 125/2025-30 odmítl pro nepřijatelnost. V aktuálně podané žádosti ze dne 26. 8. 2025 uváděl žalobce jako důvody pro udělení mezinárodní ochrany zejména to, že nemá v Moldavsku kde bydlet. Současně potvrdil, že tytéž důvody uváděl i v předchozím řízení. V průběhu řízení žalobce doplnil svá tvrzení stejným

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

způsobem, jako v předchozím řízení, a to tak, že poukázal na neutěšenou bezpečnostní situaci v Moldavsku a obavu z dopadu ukrajinsko-ruského konfliktu na život v Moldavsku.

9. Dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu „*Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.*“
10. Dle § 11a odst. 1 zákona o azylu „*Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*“
11. Soud v rámci výše uvedeného přezkoumával, zda žalobce uvedl nové azylově relevantní skutečnosti nebo podstatnou změnu okolností, které měly být vzaty v potaz, a nebyly uvedeny již v předchozích žádostech o mezinárodní ochranu, resp. nebyly uvedeny proto, že žalobci nebyly známy; současně s tím se soud zabýval otázkou, zda se situace v zemi žalobce skutečně změnila natolik, aby odůvodňovala přiznání některé z forem mezinárodní ochrany, resp. nové zhodnocení těchto důvodů.
12. V té souvislosti soud odkazuje na rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2011, č.j. 7 Azs 28/2011-74 „*Bylo-li řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastaveno pro nepřijatelnost podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zkoumá správní soud pouze to, zda byly dány podmínky pro zastavení řízení. Důvody uváděnými žadateli se zabývá pouze z toho hlediska, zda jim mohly být známy v době první žádosti, a zda je tedy mohli uvést, či zda jim v tom nebránily objektivní důvody, zpravidla spočívající v tom, že o těchto důvodech vůbec nevěděli nebo je nemohli z objektivních či legitimních subjektivních příčin uvést.*“
13. V první žádosti ze dne 6. 12. 2024, již žalobce podal na území ČR, označil jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany obecně nepříznivý stav v Moldavsku včetně špatně placené práce, s tím, že v ČR se mu líbí. V průběhu řízení poté poukázal na neutěšenou bezpečnostní situaci v Moldavsku a obavu z dopadu ukrajinsko-ruského konfliktu na život v Moldavsku.
14. V aktuálně podané žádosti ze dne 26. 8. 2025 uváděl žalobce jako důvody pro udělení mezinárodní ochrany zejména to, že nemá v Moldavsku kde bydlet. Současně potvrdil, že tytéž důvody uváděl i v předchozím řízení. V průběhu řízení žalobce doplnil svá tvrzení stejným způsobem, jako v předchozím řízení, a to tak, že poukázal na neutěšenou bezpečnostní situaci v Moldavsku a obavu z dopadu ukrajinsko-ruského konfliktu na život v Moldavsku.
15. Pro posouzení opakované žádosti o mezinárodní ochranu jako přijatelné je dle § 11a odst. 1 zákona o azylu nezbytné splnit dvě kumulativní podmínky. První podmínku [§ 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu] tvoří povinnost uvést nové skutečnosti, objevení nových skutečností nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení. V daném případě žalobce oproti první žádosti netvrdil žádné nové skutečnosti. Žalobce uvedl naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do země původu opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. zhoršenou bezpečnostní situaci v zemi a ekonomické důvody. Svá předchozí tvrzení rozšířil pouze o tvrzení, že v zemi původu nemá kde bydlet. Z tvrzení je

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

zřejmé, že se nejedná o novotu, nýbrž dodatečné informace známé žalobci již v době řízení o jeho první žádosti o mezinárodní ochranu. Rovněž žalobcem tvrzený důvod nepředstavuje žádnou relevantní novotu z hlediska § 12 a § 14a zákona o azylu.

16. Jak rovněž vyplývá ze správního spisu i napadeného rozhodnutí, žalobce mohl doplnit svá tvrzení kdykoliv v průběhu řízení a stejně tak předložit důkazy pro podporu svých tvrzení, což učinil dne 15. 9. 2025. Ve svém vyjádření sdělil, „že v Moldavské republice v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd. Není tam bezpečno pro civilní obyvatelstvo s ohledem na poslední politický vývoj, kdy je Moldavská republika v ohrožení přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu. Dále také poukázal na situaci v Podněstří, kde je situace podobná jako na Ukrajině, kdy se dá očekávat další zhoršení bezpečnostní situace. Dále uvedl, že v Podněstří došlo ke střelbě z granátometů a série explozí otrásla ministerstvem státní bezpečnosti v hlavním městě separatistického regionu. Poukázal též na další incidenty, kdy dvě exploze vyřadily z provozu dvojici rozhlasových vysílačů v Podněstří. Zdůraznil, že špatná situace v Moldavské republice, která byla důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, je v současnosti i nadále překážkou, která mu brání v návratu do Moldavské republiky s tím, že se situace ještě více vyostřila. S ohledem na tyto uváděné skutečnosti je tak přesvědčen, že žadatel splňuje všechny zákonem stanovené podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, neboť v jeho domovské vlasti se v současnosti množí případy vražd a není zde bezpečno, přičemž by návratem do Moldavská byl žadatel ohrožen na životě a brožilo by mu s ohledem na současnou situaci nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Závěrem dodal, že není ani zřejmé, jak se bude dále celková situace v Moldavské republice vyvíjet.“ K uvedenému soud konstatuje, že žalobce v nyní projednávaném případě postupoval zcela identicky, jako v řízení o jeho první žádosti, kdy tvrdil i tytéž skutečnosti, jak vyplývá z rozhodnutí o první žádosti o mezinárodní ochranu, kde ve vyjádření ze dne 20. 12. 2024 uvedl, „že v Moldavské republice v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd. Není tam bezpečno pro civilní obyvatelstvo s ohledem na poslední politický vývoj, kdy je Moldavská republika v ohrožení přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu. Dále také poukázal na situaci v Podněstří, kde je situace podobná jako na Ukrajině, kdy se dá očekávat další zhoršení bezpečnostní situace. Dále uvedl, že v Podněstří došlo ke střelbě z granátometů a série explozí otrásla ministerstvem státní bezpečnosti v hlavním městě separatistického regionu. Poukázal též na další incidenty, kdy dvě exploze vyřadily z provozu dvojici rozhlasových vysílačů v Podněstří. Zdůraznil, že špatná situace v Moldavské republice, která byla důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, je v současnosti i nadále překážkou, která mu brání v návratu do Moldavské republiky s tím, že se situace ještě více vyostřila. S ohledem na tyto uváděné skutečnosti je tak přesvědčen, že žadatel splňuje všechny zákonem stanovené podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, neboť v jeho domovské vlasti se v současnosti množí případy vražd a není zde bezpečno, přičemž by návratem do Moldavská byl žadatel ohrožen na životě a brožilo by mu s ohledem na současnou situaci nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Závěrem dodal, že není ani zřejmé, jak se bude dále celková situace v Moldavské republice vyvíjet.“
17. Ačkoliv identita tvrzení o stavu v zemi původu sama o sobě nepostačuje k vyloučení změny stavu či povinnosti se touto ze strany žalovaného zabývat, není pochyb, že žalobce netvrdil žádnou změnu okolností, přičemž žalovaný nezjistil žádnou podstatnou relevantní změnu stavu v zemi původu žalobce.
18. Žalobcova tvrzení dle názoru soudu sledují ryze účelovou snahu o legalizaci jeho pobytu, neboť po posouzení celé věci nezbyvá než konstatovat, že žalobce neuvedl, a ani se

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

neobjevily, žádné nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. V tvrzeních žalobce tedy žalovaný logicky neshledal žádné důvody, které by bylo možné podřadit pod nově tvrzené azylově relevantní důvody dle § 12 a § 14a zákona o azylu.

19. Současně si žalovaný pro řízení zajistil i aktuální informace o zemi původu. Z informace – OAMP – Moldavsko: Základní přehled o zemi ze dne 7. 5. 2025 mimo jiné vyplývá, že se situace v zemi původu nijak od doby řízení o první žádosti žalobce nezměnila, resp. nezměnila se způsobem relevantním pro udělení mezinárodní ochrany; ani žalobce ostatně v tomto směru nic v žádosti ani poté ve svém písemném vyjádření ze dne 15. 9. 2025 či nyní v žalobě přímo a konkrétně netvrdil. Současně zmíněný dokument Ministerstva vnitra představuje souhrn informací z různých zdrojů, mezi nimiž figurují i informace poskytnuté mezinárodními organizacemi, a nejedná se tak o jediný dokument, nýbrž o shrnutí více dokumentů z různých zdrojů. Dále soud připomíná, že v případě Moldavska se jedná o bezpečnou zemi původu ve smyslu vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců.
20. Jak již bylo konstatováno výše, žalobce v řízení před správním orgánem svoji aktuální žádost odůvodnil týmiž důvody, které uváděl již v první žádosti o mezinárodní ochranu. Žalobce ostatně ani neuvedl žádné nové skutečnosti, což stvrdil, když na otázku žalovaného potvrdil, že stejné důvody uváděl již v rámci správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V řízení před soudem poté pouze zopakoval důvody své žádosti bez další přidané hodnoty. Všechna tato tvrzení žalobce jednak uvedl již v řízení před žalovaným o své první žádosti o mezinárodní ochranu, v řízení o jeho aktuální žádosti a znovu nyní v řízení o žalobě. Z takto tvrzených skutečností rovněž nelze dojít k závěru, že by jimi žalobce poukazoval na jakoukoliv novotu či změnu okolností v zemi původu od doby skončení řízení o jeho první žádosti o mezinárodní ochranu. Rovněž žalobcem tvrzené skutečnosti nerozporují závěry žalovaného či jím shromážděné informace. Bezpečnostní situace v Moldavsku nepatří mezi zcela ideální, avšak tato situace je již po dlouhou dobu trvající a ustálená, rozhodně nyní nedošlo ke změně oproti době, kdy podal žalobce svou první žádost o mezinárodní ochranu. Nicméně z předložených informací nelze dojít k závěru, že by se situace v zemi původu žalobce změnila v mezidobí od vydání rozhodnutí o předchozí žádosti do té míry, aby bylo možné se domnívat, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování či hrozcí vážné újme.
21. K výčtu ustanovení, která byla podle žalobce porušena, soud uvádí, že pouhý výčet zákonných ustanovení, která měl žalovaný dle žalobce porušit, nelze považovat za žalobní body (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Azs 88/2018-38, kde je s odkazem na rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58 uvedeno, že výčet zákonných ustanovení, s nimiž má být napadené rozhodnutí dle názoru žalobce v rozporu, nelze považovat za žalobní body).
22. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je prosté vad a současně jsou závěry učiněné žalovaným správné, neboť žalobce ve svém případě neuvedl žádné nové skutečnosti, které by svědčily o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalovaný tedy zcela v souladu se zákonem o azylu aplikoval ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu a k žalobcem tvrzeným skutečnostem nepřihlížel jako k nově

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

přípustným tvrzením. Veškeré úvahy žalovaného v tomto směru shledal soud přezkoumatelnými. Současně si pro své závěry žalovaný obstaral dostatek aktuálních podkladů, jenž se nachází ve správním spise, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 15. ledna 2026

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně